

Predmet IT-98-32-A, Tužilac protiv Mitra Vasiljevića

Transkripcija i redaktura: Fond za humanitarno pravo, 15.decembar 2005.

Utorak, 15. januar 2002.

Svedok VGD-24

Otvorena sednica

Optuženi je pristupio Sudu

Početak u 14.35 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA HANT: Najavite Predmet molim vas.

sekretar: Dobro jutro, časni Sude. Ovo je *Predmet IT-98-32-T, Tužilac protiv Mitra Vasiljevića*.

SUDIJA HANT: Gospodine svedoče, molim vas pročitajte svečanu zakletvu.

SVEDOK VGD-24: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA HANT: Sedite, molim vas. To što smo danas započeli ovako kasno ne znači da ćemo svako zasedanje počinjati popodne, ali došlo je do nekih tehničkih problema u Sudu. Izvolite, gospodine Domazet. Ovo je vaš svedok.

GLAVNO ISPITIVANJE: ADVOKAT DOMAZET

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Tako je, vaša Visosti. Hvala. Dobar dan, gospodine. Ja ću vas danas ispitivati u ime Odbrane Mitra Vasiljevića i da vas obavestim da vaše ime i prezime ne pominjete i da je vaš broj pod kojim ćete svedočiti i kojim ćemo vam se obraćati "VGD-24". Takođe vas molim da ukoliko u svedočenju budete pominjali osobu koja je ovde svedočila, takođe pod zaštitom, da koristite njen pseudonim koji će vam biti dat, koji nosi broj "VG-117". Vi ćete imati ispred sebe ime te osobe, ali vas molim da ni u kom trenutku, ukoliko o njoj govorite, to ime ne kažete.

SUDIJA HANT: To će da bude dokazni predmet D48. Možemo ponovo da ga koristimo. Imamo sad jedan novi list, znači D48, pod pečatom.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, gospodine VGD-24, počecemo vaše ispitivanje. Ja vas molim da dajući neke podatke o sebi, ne otkrivete svoj identitet i

svoje ime i prezime. Da li se sećate vremena kada je Užički korpus napustio taj prostor.

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Sjećam se, mjeseca maja. Užički korpus je napustio 19. na 20. maj 1992. godine.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Šta ste vi tada radili?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Tada sam radio, nisam bio policajac, radio sam u jednoj hemijskoj industriji. Zvala se "Terpentin". To je tvornica boja i lakova.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pretpostavljam da govorite o tom periodu pre odlaska Užičkog korpusa, kada ovo kažete.

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da, da. Tačno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Šta ste radili po odlasku Užičkog korpusa iz Višegrada?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Po odlasku Užičkog korpusa iz Višegrada, bio sam mobilisan u rezervni sastav policije.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste i pre toga, odnosno pre tog perioda, bili rezervni policajac, odnosno policajac u rezervi?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nisam nikada bio rezervni policajac. Bio sam isto u Teritorijalnoj odbrani.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ali, dakle, posle tog vremena, posle odlaska Užičkog korpusa, vi ste bili mobilisani u policiju u Višegradu, je l' tako?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Tačno. Posle odlaska Užičkog korpusa, par dana, mobilisan sam ... Posle par dana, mobilisan sam u redove policije.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ko je bio vaš komandir, u to vreme?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Moj komandir je bio u tadašnje vrijeme, Tomić Dragan koji je nastrad'o, ja mislim, negdje jula ili avgusta mjeseca, nisam siguran, pogin'o.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Koje su bile vaše obaveze na toj dužnosti u to vreme, one glavne, čega se sećate?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: To su bili ratni uslovi. Većinom ja, kao rezervni policajac i ostali policajci, obezbjeđivali smo komunikacije, to jest puteve.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li znate gde je u to vreme u Višegradu bila škola "Vuk Karadžić"?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da, znam gdje je škola "Vuk Karadžić".

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste u to vreme o kome govorite, u nekom periodu bili zaduženi za obezbeđenje te škole?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa da. Jedne prilike sam bio zadužen sa kolegom za obezbeđenje škole i okoline tu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada kažete "sa kolegom" da li se sećate o kom kolegi se radi?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa sjećam se. Šimšić Boban.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate kad je to bilo?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa to je bila druga polovina juna, možda tu ... 22. juni, taj datum.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Iako ne pominjete godinu, pretpostavljam da mislite na tu godinu u kojoj ste počeli da ...

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Tačno. Mislim na izbijanje ratnih sukoba u Bosni i Hercegovini, na mjesec juni, 1992. godine.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja vas molim da mi kažete čega se vi sećate u vezi sa ovim zadatkom koji ste dobili sa kolegom Šimšić Bobanom u obezbeđenju škole "Vuk Karadžić", tada, u junu 1992. godine?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa sjećam se. Dobili smo naređenje od komandira koga sam maloprije pominjao, Tomić Dragana, da u jutarnjim časovima, možda od 10.00 pa nadalje, budemo tu prisutni u blizini škole, osnovne "Vuk Karadžić", jer treba tu da dođe ... Da pristige tu narog muslimanske nacionalnosti koji treba poslije nekog vremena da budu odveženi sa konvojem do mjesta gdje ti isti ljudi žele da odu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste znali, odnosno, da li vam je rečeno odakle treba da dođu ti Muslimani?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa jeste. Rečeno je da dolaze sa područja Župe, iz sela Kuka, Velika Gostilja, Žlijeb. Ta su tri sela pominjana.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste postupili po tom zadatku?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da, postupio sam po zadatku i naređenju pretpostavljenog starešine, odnosno komandira Tomića.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste i kako i u koje vreme otišli pred tu školu i, ukoliko jeste, šta ste prvo zatekli tamo?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa otišli smo tamo nešto oko 10.00 i došli smo gore na plato ispred osnovne škole "Vuk Karadžić". Zatekli smo veći broj ljudi, žena i ljudi starijih. Jedni su već bili ušli u školu, a drugi su tu kretali se po platou ispred škole.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste videli tom prilikom i vozila kojima su eventualno ti ljudi došli ili tih vozila više nije bilo?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Kada smo došli na lice mjesta, tih vozila više nije bilo, ali dolazeći do lokacije koju treba da obezbjeđujemo, susreli smo tri kamiona koja odoše prema gradu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate da li ste zapazili ta tri kamiona kome su pripadala, odnosno da li su to bili vojni ili civilni kamioni ili neku oznaku da biste mogli da odredite kome su pripadali?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Ovi kamioni nisu bili vlasništvo vojske, nego su bili vlasništvo transportne firme "Centrotrans" iz Višegrada.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate da li su u tim kamionima sem vozača kamiona, kada ste ih susreli, bila i neka druga lica?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Osim vozača, drugih lica nije bilo prisutno u kabinama kamiona.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Malopre ste rekli da ste stigli pred školu i zatekli veću grupu ljudi od kojih su neki već bili u školi, neki ispred škole. Da li ste pored tih ljudi zapazili nekog ili neke vojnike sa njima?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: A tu su bila prisutna dva vojnika od kojih je jedan, Đurić Ćiro, ja mislim da se zove Zoran, a drugi je Ristić Gordan, pod nadimkom ... A zovu ga "Doda".

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jesu li oni bili u uniformi, a ako jesu, u kojoj?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Bili su u uniformama stare bivše Jugoslavije, SMB uniformi.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jesu li bili naoružani?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Jesu. Bili su naoružani.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Sem te dvojice vojnika koje ste pomenuli, da li ste tom prilikom приметili još nekog vojnika ili neko naoružano lice?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nije tu bilo više vojnika u uniformama ni pod oružjem. Možda je tu bilo građana koji su tu iz komšiluka, srpske nacionalnosti, koji su pričali, komunicirali sa ovim ljudima koji su stigli iz Gostilje.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Šta ste dalje tu zapazili?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nešto posebno da li se događalo ... Ovi ostali koji su tu bili na platou i oni su ušli u prostorije škole.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ako sam vas dobro razumeo, u momentu kad ste vi naišli, kažete da je već jedan deo tih ljudi ulazio u školu i dok ste vi bili, da su i ostali polako ulazili u školu. Jesam li vas dobro razumeo?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da, da. Tačno. Oni koji su bili na platou, kasnije su i oni ušli u prostorije škole?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jeste li vi bili za sve vreme dok su ovi ljudi ulazili i konačno ušli u školu?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa jesmo, kompletno vrijeme smo bili tu ispred na platou dok nisu svi ušli u unutrašnjost zgrade.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste tom prilikom primetili da je neko, neko lice eventualno popisivalo ljude koji su ušli u školu?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Niko gore nije bio prisutan, da bi iko popisiv'o brojčano stanje. Niko nije bio ni u školi, ni tu na platou, ni ispred, osim ove dvojice koje sam pomen'o, Đurića i Ristića i nas dvojice policajaca i još što sam govorio za par tu žena i ljudi koji su pričali sa ovim ljudima koji su došli iz Gostilje.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da je neko lice popisivalo te ljude, da li biste bili u situaciji da to primetite, obzirom na mesto gde ste se nalazili?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Tu je plato čist. Nema ništa da bi zaklanjalo. Znači, vidno je. Nisam nikog primjetio da je bilo ko popisiv'o neka imena ili drugo u to vrijeme.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste primetili, dakle, tu ispred ulaza, nekakav sto ili stolice?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Ništa tu nije bilo od nekih predmjeta, ni stolova, ni stolica, ni ostalih predmjeta. Znači, bio je čist plato koji je asfaltiran.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Obzirom da kažete da ste ostali i bili u trenutku, kažete, kad su svi ušli i smestili se u tu školu, da li ste se i koliko zadržavali na tom mestu ispred škole?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Tu u prvom momentu sigurno smo se zadržali jedno sat i možda jače, te smo povremeno tu obilazili naselje i opet se vraćali vamo, tako da smo komunicirali sa ovom dvojicom vojnika, već koje sam pominj'o, da li ima kakvih problema i tako slično.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ako sam vas dobro razumeo, u tom prvom trenutku bili ste najmanje sat vremena, a zatim povremeno odlazili, obilazili teren i vraćali se, je l' tako?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Tačno. Bili smo sat i više prvog tog momenta tu. Kasnije smo povremeno odlazili, ali to je bilo nakratko i većinom smo bili tu u blizini škole i ispred škole.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada kažete "nakratko" na koji vremenski period mislite? Možete li da procenite koliko ste vremenski bili odsutni između tih odlazaka i dolazaka.

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: To je neki vremenski raspon od 10 do 15, 20 minuta. Obiđemo tu naselje i opet se tu vraćamo pred školu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Nisam vas, činimi se, pitao na početku, da li ste to došli i obilazili i bili kolima ili pešice?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Bili smo pješačka patrola, pješačka.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Tog dana, dakle tog dana kada ste prvi put vidjeli te ljude, da li se sećate bilo kakvog incidenta sa tom grupom ili sa ljudima koji bi eventualno dolazili ili odlazili iz škole?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Dok smo mi bili prisutni, a inače smo i kad smo odsutni i po povratku komunicirali sa ovom dvojicom, Đurićem i Ristićem i bili smo obavješteni da nikakvih incidenata tokom toga dana nije bilo u školi, ispred škole ili u blizini tu navedene lokacije.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste primetili, da li ste mogli da primetite da li ljudi koji su bili smeštenu u tu školu, pojedini od njih napuštaju ili da im druga lica iz grada dolaze u tu školu i da li su to mogli da čine?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Svim ljudima koji su bili smješteni tu u školu, imali su slobodu kretanja. Niko im to nije ograničav'o. Jedni su posjećivali svoju rodbinu ili poznanike, da li Muslimane, da li Srbe. Išli su na kafu tu po kućama, tako. Vraćali su se iščekujući konvoj da ih odveze do željenog mjesta gdje su oni izrazili.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li možete da kažete, po vašoj oceni, koliko je bilo tih ljudi?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Ne mogu tačno brojčano, ali, otprilike, tu negdje stotinjak ljudi, što muškaraca, što žena. Mislim ukupno 100 ljudi.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja bih vas molio da pogledate, ako ste dobili ime svedoka koje je označeno pod pseudonimom "VG-117". Da li imate ispred sebe taj papir?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da, imam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Opet molim da to ime slučajno ne pomenete, a pitam vas da li ste poznavali tu osobu u to vreme?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nisam poznav'o ovu osobu pod šifrom "VG-117".

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li vam je poznato da je ta osoba bila među ljudima koje ste opisali da ste videli u ovoj školi?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa bilo mi poznato to od ovih prethodnih vojnika koji su bili tu, Ristića i Đurića, da ima neka porodica iz Gostilje koja ima visokog oficira, po činu major, negdje u Jugoslovenskoj narodnoj armiji u Beogradu, na službi.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Šta vam je rečeno u vezi sa njom i njene porodice?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Rečeno mi je da treba da budu odveženi u Srbiju. Tamo će ih čekati ovaj oficir da ih preuzme.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li znate sa kojim je članovima porodice ta osoba došla iz Gostilje, ukoliko vam je to poznato?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nisam siguran, ali znam tu negdje da oko čet'ri člana porodice, da su bila koji treba da putuju za Srbiju.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A da li vam je bilo poznato gde su ovi ostali ljudi koji su došli iz Gostilja i ostalih sela, trebalo da konvojem idu? Da li, takođe, u Srbiju ili negde u federaciju?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa jedni su trebali da otputuju za federaciju, jedni za Užice, jedni za Priboj. To je bilo tako, uglavnom.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li vam je poznato da je ova osoba VG-117 i članovi njene porodice, da li su i otputovali iz ove škole, dakle, da li su napustili školu i otputovali za Srbiju?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Dok sam ja tu bio u tom momentu i dok smo vršili obezbjeđenje zgrade, toga dana nisu otišli. Ali poznato mi je da su kasnije vraćeni gore gdje su živjeli u selu i da je Miloje Joksimović, gore njihov komšija, odvez'o ih do Gostilje, a kasnije pješice gore na zvano mjesto, računajući na granicu Srbije, gdje je doš'o ovaj visoki oficir i prevez'o ... Odvez'o ih za Beograd.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate od koga ste čuli ovo, da su na ovaj način oni otputovali u Srbiju?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa to sam čuo i dole kod nas u stanici i za tu se porodicu znalo da će tu biti doveženi i da trebaju da se prebace do Srbije, da ih preuzme taj oficir. Ja mislim da ima oca. Koga ima, tačno ne znam, od ovih ljudi koji su bili u školama.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A sada kažete da ste u policijskoj stanici saznali za to, a malopre ste rekli da su vam Đurić i ovaj drugi vojnik o tome pričali. Da li to znači da ste i od jednih i od drugih čuli za ovu porodicu i za potrebu da oni budu prebačeni u Srbiju?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da, da. Čuo sam i od ovih, Đurića i Ristića, a i u policijskoj stanici sam čuo isto to.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se možete setiti ovoga šta vam je rečeno u policijskoj stanici o ovoj porodici? Da li je to bilo i pre nego što su došli iz Gostilja ili tek kasnije?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa već se govorilo i prije o toj porodici da ima sina na službi u Beogradu i da treba da se odvezu do Srbije, da ih on preuzme.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada ste govorili o tom vremenu kada je to bilo, ja vas molim da tu budete malo precizniji, jer iz odgovora nisam mogao najbolje da razumem kada je to bilo? Rekli ste da to nije bilo ovog prvog dana, ali objasnite kada su oni napustili Višegrad? Dakle, kada su otišli iz škole, kog dana u odnosu na dan ...

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Ja mislim da su prenoćili gore dvije noći u školi i onda su odveženi do Miloja Joksimovića u selo Gostilju, a on ih je kasnije ... Gore stupio u kontakt sa njihovim sinom i prebacio ... Uglavnom pješice su prešli do Računića, do granice Srbije.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A sada vas molim da se podsetite, tada kada je ta porodica VG-117 i članovi porodice otišli, šta je sa ostalima bilo koji su došli iz Gostilje, da li su ostali u školi ili su i oni krenuli sa ovim ljudima?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Ostali su, ostali i dalje u školi manje tu oko sedam, osam dana.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste čuli na koji je način ova porodica VG-117 otišla iz škole u Višegradu?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Čuo sam da su prebačeni terenskim vozilom "Ladom Nivom" (Lada Niva) do mjesta Gostilje, do porodice Joksimovića i da ih je on pješice prev'o do granice Srbije, gdje su preuzeti od strane njihovog srodnika, oficira.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada je reč o ovim ostalim ljudima koji su bili u školi, za koje kažete da su ostali i posle odlaska ove porodice iz škole, možete li se setiti da li su u nekom trenutku napuštali tu školu organizovano, da li je bilo nekog pokušaja da se prebace na neko drugo mesto?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa jeste, bilo je pokušaja da se vrate gore ponovo u svoja sela i bili su već popeli se na vozila i povezani gore prema njihovom selu Gostilji, ali sa suprotne strane, preko Drine, Muslimani su zapucali iz vatrenog oružja, te tako nije bilo mogućnosti da se odvezu do sela. Morali su ponovo da se vrate na isto mjesto.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kad kažete "da su se vratili na isto mesto", da li to mislite, dakle, na osnovnu školu "Vuk Karadžić" u kojoj su i bili?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da, da. Mislim na osnovnu školu "Vuk Karadžić" gdje su i bili.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate, otprilike, koliko je to o čemu pričate bilo dana po njihovom dolasku u ovu školu?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nisam razumio u potpunosti pitanje. Da li mislite od prvog dana dolaska ili od pokušaja da budu vraćeni u svoje selo, pa mi to ponovite?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja mislim od prvog dana dolaska kada su došli organizovano u školu, posle koliko dana je bio ovaj pokušaj da se oni vrate ponovo u Gostilju?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa, bio je pokušaj posle trećeg, četvrtog dana. Četvrtog, petog dana, tu negdje.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li vam je poznato zbog čega su pokušali da se vrate u Gostilju, obzirom da su dovedeni da bi išli, kako ste malopre objasnili, u druga mesta?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa dobro se sjećam tog momenta, jer bile su ugrožene putne komunikacije od strane Muslimana, kojim su trebali da budu odveženi do željenog mjesta, koje su oni izrazili da se prebace.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, čini mi se da smo otišli mnogo daleko od teme. Pitanja zbog kojih je Tužilaštvo dobilo dozvolu da ponovo otvori svoje izvođenje dokaza je sledeće: da li je vaš klijent bio viđen kako se pretvara da je član Međunarodnog crvenog krsta (ICRC, International Committee of the Red Cross) i da zapisuje imena i adrese ljudi. Međutim, čak ni najšire tumačenje tog pitanja ne znači da smo mi u bilo kojoj meri zainteresovani šta se s tim ljudima desilo kasnije, osim ako to, na neki način, ne ide u prilog ovom svedoku.

ADVOKAT DOMAZET: Da, vaša Visosti, potpuno shvatam ovo, ali ova moja pitanja su usmerena na ispitivanje onog šta smo dobili od VG-117 koja je pokušala i pričala da je sa svim ovim ljudima i ona bila u transportu za selo, dakle na sasvim drugi način je opisala ovo o čemu danas svedok govori i ono šta je juče svedok govorio. Tako da su ova moja pitanja usmerena na ispitivanje verodostojnosti iskaza svedoka VG-117, u čiji iskaz zaista sumnjamo. Ali vrlo brzo ću se vratiti. Ovde sam pri kraju ovog dela. Imao sam samo još par pitanja i vratiću se upravo na problem koji rešavamo, to je Mitar Vasiljević.

SUDIJA HANT: To je vrlo zavodljivo obećanje, gospodine Domazet i samo zbog toga vam dozvoljavam da nastavite. Ali ako se sećate unakrsnog ispitivanja svedoka VG-117, vi ste već sve to pitali. To je onda bilo irelevantno i čini mi se, uz dužno poštovanje i sad je irelevantno. Ali ipak dozvoljavam da nastavite, ukoliko održite vaše obećanje da ćete uskoro da završite.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se, gospodine, sećate, da li vam je ... Ili ste videli ili čuli ili za neki incident posle njihovog povratka, te grupe i neuspelog pokušaja da odu u Gostilju dok su se nalazili u toj školi?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa čuo sam, to je bilo već u poslednjem vremenu nakon sedam, osam do 10 dana, da je upala grupa tu takozvanih "Bijelih orlova", da su im oduzeli novac i nakit i ostale dragocjene predmete i da su se oni posle udaljili iz tog objekta.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste vi lično bili tada blizu objekta, odnosno da li ste ga lično tada obezbeđivali ili ste ovo samo čuli od ljudi kasnije?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Tog momenta nisam bio raspoređen na takvu dužnost, nego sam čuo od građanstva, kolega, tako.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I još samo jedno pitanje u vezi sa tim ljudima, ukoliko vam je poznato: da li su ti ljudi na kraju otišli organizovanim konvojima i ukoliko nisu, da li znate na koji su način otišli iz te škole?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Svi ovi ljudi o kojima već pričamo, nisu bili u mogućnosti da budu prebačeni organizovano, to sam već pomen'o, zbog ugroženosti komunikacija kojima su trebali da otputuju, već su otišli ... Jedni su otišli za Srbiju, jedni su otišli za sadašnju federaciju, znači na njihovu teritoriju gdje su kontrolisale muslimanske jedinice.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A sada ću vas pitati u vezi samog Mitra Vasiljevića. Da li ste u to vreme poznavali Mitra Vasiljevića?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da, poznav'o sam Mitra Vasiljevića.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Možete li nam reći kako ste ga poznavali i koliko dugo ste ga poznavali?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Mitra sam Vasiljevića dobro poznav'o. Poznav'o sam ga kao ugostiteljskog radnika, jer je radio u više objekata u Višegradu. Vid'o sam ga gore u restoranu "Mezelin", zvani "Čađava" i najviše sam ga vid'o u onom objektu ugostiteljskom, u novom hotelu, gdje je tu najviše radio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li za ovo poslednje kad kažete, mislite na hotel koji se nalazi blizu starog mosta u Višegradu?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da, da. Tačno mislim na novi hotel koji se nalazi tik u blizini starog mosta.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada kažete da ga znate kao konobara, da li to znači da ste bili gost kafane i da ga znate po tome, da ste ga vidali u ovim kafanama koje ste pominjali?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da. Često sam bio gost tog objekta, jer tu ima i hotel, bašta otvorenog tipa. Tu sam često sjedio i baš me je on lično usluživ'o kada se desio na radnom mjestu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se možete setiti tih poslednjih godina pred izbijanje ratnog sukoba, dakle pre 1992. godine, gde ste ga vidali, odnosno gde je radio tih poslednjih godina, ukoliko je radio za sve to vreme u istom restoranu?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa tu sam ga vid'o u novom hotelu. Tu je najviše radio, to poslednje vrijeme.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I još jedno pitanje samo iz tog dela: da li vam je poznat novi hotel u "Vilinoj vlasi" kraj Višegrada, u banji "Vilina vlas"?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da, gore ima bazen. Poznat mi je taj hotel i često sam gore odlazio na plivanje. Više na plivanje nego na piće.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A da li ste ikada u tom hotelu videli Mitra Vasiljevića da služi?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nikada gore Mitar Vasiljević nije radio u tom hotelu. Jedino sam ga možda sreo kao gosta tog hotela. Uglavnom gore nikada nije bio zaposlen u toj ustanovi.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste Mitra Vasiljevića tako dobro poznavali da biste ga u svakoj situaciji, u to vreme, mogli da prepoznate? Da li bi moglo da se desi da u tom pogledu kod vas bude zabune?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Ne bi moglo da bude zabune, jer Mitra sam Vasiljevića dobro poznav'o unazad 20 godina, pa i više. Znači ne bi moglo doći do zabune.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li to lice, za koje kažete da ste poznavali, vidite i danas ovde u ovoj sudnici?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Vidio sam ga maloprije. Sada ga ne vidim zbog vašeg ... Ispred vas, na vašoj strani. Vi ste ga zaklonili.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li možete opisati kako je obučen?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Mitar je Vasiljević obučen u smeđi sako, bjelu košulju i kafenu kravatu.

SUDIJA HANT: Možemo da smatramo da je svedok identifikovao optuženog.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, časni Sude. Ja bih vas molio da se sada vratimo na 1992. godinu u ono vreme kada ste mobilisani u rezervnu policiju. Da li se sećate, da li ste u to vreme u bilo kojoj situaciji imali prilike da čujete gde se nalazi Mitar Vasiljević ili da ga vidite u to vreme?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa im'o sam par prilika početkom izbijanja sukoba da ga lično vidim.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Čega se sećate? Možete li opisati neke od tih situacija ukoliko ste ga lično videli u to vreme?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa jedne prilike sam ga vidio dole u naselju Mezelin da sa nekim ženama tu čiste ulice, prodavnice, izloge i poslovne prostore.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste primetili šta je on tada radio i koju je ulogu u tome imao?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa primjetio sam da je radio isto k'o što i ova lica sa njim, što sam maloprije ponovio. Žene tu koje su bile zaposlene po prodavnicama, trgovini, poslovnim prostorima, da su čistili tu taj navedeni kvart, što se zove Mezalin.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste ga u još nekoj prilici videli u sličnoj ili takvoj ili ulozi?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa jesam još par puta isto u sličnoj ga ulozi vidio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li možete da opredelite u koje je to vreme bilo u odnosu na početak mobilizacije za koju ste sami rekli da je negde oko 20 maja? U odnosu na to vreme možete li odrediti koliko posle toga ste vidali Mitra Vasiljevića ili u koje vreme je bilo ovo o čemu ste sada govorili?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: To je bio tu početak juna, znači, prvi dani mjeseca juna 1992. godine.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se možete setiti tada kada ste ga vidali, da li je nosio uniformu ili civilno odelo, odnosno kako je bio obučen?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nisam sada siguran da li je im'o uniformu, ali im'o je, ja mislim, tu neko tamno odjelo, možda polovično, pantalone SMB i gore ... Gornji dio tamnije boje, crne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je u tim prilikama, jeste primetili, da li je imao oružje, odnosno da li je bio naoružan?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Ja ga u gradu nikad nisam vidio sa naoružanjem.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste tada još nešto na njegovoj odeći primetili, nešto što bi bilo karakteristično da zapamtite?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Tačno, dobro ste mi postavili pitanje, tog momenta primećiv'o sam da ima na ruci redarsku traku.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi ste rekli redarska traka ...

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da, rek'o sam ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: ... šta znači po vama "biti redar"?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa to u našem pojmu i našoj državi znači kad su neke sportske manifestacije, utakmice, neke priredbe, gdje je god veća skupina, koncentracija ljudi, imaju tu određeni ljudi koji su zaduženi i nose na lijevoj ili desnoj ruci, nisam siguran, crveno platno, traku, crvenu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li po vama reč "redar" dolazi od reči "red", dakle održavanje reda?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nisam baš sa književnosti ... Tačno, da, znači red, održavanje reda, da ne bi došlo do kakvih incidenata, problema. Održavanje reda, to znači redar.

ADVOKAT DOMAZET: Hvala. Vaša Visosti, ja samo imam jednu primedbu na ovo šta je uneto u zapisnik na strani 18 u redu 14, kada je svedok rekao da je video redarsku traku, u prevodu stoji "*but ... indicating that he was cleaning the streets.*" Svedok nije upotrebio ni jednom rečju tada da je ta traka označavala da on čisti ulice, već da je predstavljala redarsku traku, dakle traku redara, a upravo je objašnjavao šta po njemu znači redar, pa mislim da ovde prevod nije bio adekvatan onome šta je svedok rekao.

SUDIJA HANT: Vaše sledeće pitanje ide u podršku onome šta govorite jer je on rekao i to se vidi u prevodu, reč, na engleskom zvuči "orderely" za redar, ali to sad nije mnogo bitno, pošto nam je on već objasnio šta je pod tim mislio. Tako da predlažem da nastavite, gospodine Domazet. Mislim da to možemo da ostavimo kako jeste

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Upravo sam zato ovo pitanje iza toga postavio. Spomenuli ste da ta traka redarska, je traka koju nose oni koji su zaduženi na raznim priredbama za red. Da li je to po vama značilo da je on bio zadužen za ovo šta se radilo na ulicama?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Najvjerojatnije da je bio zadužen da rukovodi sa tim ljudima koji su čistili ulice, plate, te centre, radnje i poslovne prostore.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste, možda, primetili na toj traci za koju ste rekli da je bila crvene boje, da li je bilo bilo kakvih drugih oznaka?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: To je bila traka jednobojna, crvene boje i nikakvih dodatnih oznaka nije bilo na njoj.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Rekli ste malopre da ste u nekoliko prilika Mitra Vasiljevića videli i da je to bilo početkom juna. Da li znate do kada je on ovu dužnost obavljao?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Na toj sam ga dužnosti vid'o do polovine juna.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li znate šta je tada bilo sa njim, dakle polovinom juna, kad kažete da ste ga do tada viđali?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa tu je polovinom juna, tu na ulici u gradu pao sa konja.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste vi to lično videli ili čuli?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nisam ja to lično vidio, ali to se pričalo po čitavom gradu i ljudi su se smijali kako je Vasiljević pao sa konja, sa kobile i polomio nogu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kad kažete da ste "čuli od ljudi koji su se smejali tome", da li možete da date razloge ili zbog čega bi se smejali jednom događaju u kome je on, na neki način, nastradao, odnosno povređen?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa neobično je da jaše konja tu na asfaltu i zbog toga, najvjerojatnije ljudi su se šalili na taj način.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste tom prilikom, kada ste čuli za taj incident i čuli nešto bliže gde se u samom tom Višegradu odigralo i eventualno kada se odigralo?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: To se desilo tamo na skveru što govorimo, kod novog hotela, tu negdje gdje je sadašnja "Kristal banka" i gdje ima staklo gdje se tu lijepe plakate za filmove i ostala obavještenja.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A da li ste čuli, eventualno, kada se to desilo?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa čuo sam da je narod prič'o da je to na naš pravoslavni praznik, prvog dana Trojica.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pitao bih vas sada nešto o Crvenom krstu u Višegradu. Da li se sećate u to vreme gde su bile prostorije Crvenog krsta?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da, dobro se sjećam gdje su bile prostorije Crvenog krsta. Prostorije Crvenog krsta su bile u današnjoj ulici Drugoj Podrinjskoj, tu neposredno uz restoran vlasništvo Bore Svorka iz Višegrada.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li znate ili se sećate ko je u to vreme radio u Crvenom krstu u Višegradu?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Dobro se sjećam, u to vrijeme je radio Knežević Milan, zvani "Bato", žena koja se preziva Bugarin, ne znam joj tačno prezime i još po imenu jedna žena, Stojka.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate da li je u tom Crvenom krstu radila u nekom periodu i osoba, muškarac, pod prezimenom Žilić?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da, sjećam se. Radio je Žilić Stanimir. To mi je kolega, odnosno bivši policajac koji je sada u penziji. Radio je i on u Crvenom krstu, ali ja mislim, u kasnijem periodu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada kažete "u kasnijem periodu", dakle on u ovo vreme o kome govorimo, dakle o junu 1992. godine, još nije radio za Crveni krst?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da, da, nije tada radio u Crvenom krstu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A da li se sećate koliko kasnije je počeo da radi za Crveni krst?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Ne mogu se tačno sjetiti, ali mnogo je kasnije počeo da radi u toj ustanovi.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, da li mogu samo da proverim ime koje je gospodin upotrebio?

ADVOKAT DOMAZET: Da, izvolite.

SUDIJA HANT: On je rekao Milan Knežević. Da li ste i vi tako čuli?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Knežević, da. Milan ste rekli, je l' tako?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da, da. Tačno sam rek'o Milan.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da.

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Zvani "Bato".

ADVOKAT DOMAZET: Da, tačno je tako.

SUDIJA HANT: Znači, Mitar. To me je zanimalo. Mislio sam da je to možda onaj svedok koga ste najavili, još ga niste doveli.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Taj Žilić o kome govorite i u kasnijem periodu, da li se može reći da je to nekoliko meseci iza toga počeo da radi za ... Ili za neki još dalji period?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nisam u potpunosti siguran kada je poč'o raditi, ali kasnije je poč'o da radi. Ne znam tačno vrijeme, jer viđ'o sam ga da je djelio humanitarnu pomoć, brašno, ulje i ostale namirnice.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Možete li se setiti kako je on izgledao? Govorim, dakle, o tom Žiliću?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Ne treba ništa da se sjećam, jer lično čovjeka poznajem i dan-danas i znam kako izgleda. Visine je 175, crne kose, crnog tena i lica, srednje razvijen.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li iz ovog opisa, obzirom da kažete da ste i ovo lice dobro znali, bio je kolega, da li vi lično vidite neke sličnosti između tog lica i Mitra Vasiljevića koga ste, takođe, poznavali u to vreme?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Sigurno da ima dosta sličnosti i po visini rasta i po razvijenosti i po kosi, frizure kose i prema tenu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ali i po vašem sećanju, to lice u to vreme, kako ste rekli, nije radilo za Crveni krst u junu 1992. godine. Je li ste sigurni u to?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da, da. Nije radilo. Ja ga nisam vid'o.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I na kraju, pitaću vas, tada u to vreme kada ste bili zaduženi za ovu školu "Vuk Karadžić", da li ste u bilo kom trenutku u bilo kojoj situaciji videli Mitra Vasiljevića?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Baš toga konkretnog dana nigdje nisam primjetio Mitra Vasiljevića da je negdje bio i da je se kret'o.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste, ne samo tog dana, tih prethodnih dana videli negde Mitra Vasiljevića?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: I od samog pada Mitra Vasiljevića sa konja, on je prebačen u klinički centar u Užicu, gdje je imao frakturu noge i nisam ga od polovine juna pa nadalje vid'o nigdje u Višegradu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Možete li mi reći ovo? Od momenta kada ste čuli, kako ste malopre objasnili, od ljudi da je Mitar Vasiljević pao s konja i da je povređen, do trenutka kada ste obezbeđivali ovu školu, koliko je vremena proteklo? Da li imate ... Da li se možete, otprilike, toga setiti?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Možete li mi samo ponoviti pitanje?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste čuli, ponovo, ovako ću postaviti: da li ste čuli za povredu Mitra Vasiljevića pre nego što ste obezbeđivali ovu školu "Vuk Karadžić" ili posle toga?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Za povredu Mitra Vasiljevića sam čuo na desetak dana, sedam, osam, tako nešto, prije nego što sam vršio obezbjeđenje navedene škole.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jeste li sigurni u to da je bilo toliko vremena, bar sedam, osam i više dana?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa tu negdje, jedno sedam dana, sedmica, sedam dana.

ADVOKAT DOMAZET: Hvala. Ja nemam više pitanja.

SUDIJA HANT: Gospodine Grum (Groome), izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: TUŽILAC GRUM

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Hvala, časni Sude. Gospodine VGD-24, da vam se predstavim. Ja sam zastupnik Tužilaštva, Grum. Postaviću vam nekoliko pitanja u ime Tužilaštva. Danas ste nam ovde rekli da je Mitar Vasiljević radio u onom novom hotelu pored starog mosta i isto tako u neka dva manja kafea u gradu. Da li je to tačno?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da, to je tačno da sam rek'o da je Mitar Vasiljević radio u navedenim ugostiteljskim objektima.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I da li je to onda bilo u junu 1992. godine?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nije to bilo u junu, to je bilo prije izbijanja ratnih sukoba u Bosni i Hercegovini.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ili je to možda bilo u maju 1992. godine?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Ja sam njega vid'o početkom 1992. godine i prije toga.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A kada ste ga poslednji put videli da radi u nekom od tih objekata koje ste opisali?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Poslednji put sam ga vidio da je radio što pominjem, ugostiteljski objekat, novi hotel, što se nalazi uz staru most na Drini.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A kada je to bilo? Kada bi bilo poslednji put da ste ga videli?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa to je bio zimski period 1992. godine, znači do proljeća.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I vi ste sigurni da on ni u jednom času nije radio u hotelu "Vilina vlas"?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da, siguran sam da gore nikada nije radio u "Vilinoj vlasi", u hotelu, jer ga nisam nikada gore vid'o. Baš sam im'o strica koji je gore radio, pa sam gore često odlazio i nikada nisam vidio Mitra Vasiljevića.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada je u gradu bila JNA, gde bi oni obično prenoćili?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Možete li mi ponovo ponoviti pitanje u vezi sa JNA?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kad je JNA došla u Višegrad, gde su njeni oficiri noćili, gde su prespavali?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa Jugoslovenska narodna armija je došla tu, ja mislim, 16. na 17. april, a gdje bi noćivali, to nisam siguran.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, pitaću svedoka o jednom drugom zaštićenom svedoku, pa bi dokument P96 sa pseudonimima predao.

SUDIJA HANT: Da li je to dokument koji je već označen kao P86?

TUŽILAC GRUM: Ne, ne. Ovo je jedan novi dokument koji je uveden upravo za svrhu ispitivanja ovog svedoka.

SUDIJA HANT: U redu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine VGD-24, zamoliću vas da pogledate ovaj papir što je sada ispred vas. To je još jedan svedok koji je zaštićen kao i vi, pa bih vas molio da o njemu govorite kao o VG-81. Vi ste u septembru prošle godine uhapsili tu ženu, zar ne?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Ja lično poznajem osobu VG-81, a nikada je nisam uhapsio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste bili uključeni, odnosno da li ste bili u ikakvoj intervenciji sa tom osobom 13. septembra 2001. godine?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: To je tačno da sam tog dana bio na dužnosti i bio sam uključen kada je došlo do konflikta između osobe VG-81 i supruge optuženog Mitra Vasiljevića.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I šta ste vi onda učinili u odnosu na VG-81, dakle unutar toga što ste sada nazvali "sukobom"?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Ja sam izaš'o na lice mjesta, u zvano mjesto Kosovo Polje, gdje osoba VG-81 stanuje. Sa mnom su bili pripadnici međunarodne policije. Obavili smo informativni razgovor sa navedenom osobom, utvrdili o čemu se radi i izrek'o sam joj novčanu kaznu na licu mjesta od 10 konvertibilinih maraka, što je ista platila na licu mjesta.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači, s kim ste razgovarali pa ste posle toga ustanovili da nju treba kazniti? S kim ste vi razgovarali, na osnovu čega ste to ustanovili?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Razgovarao sam sa suprugom Vasiljevića Mitra, a razgovarao sam i sa dotičnom osobom koja je potvrdila da je imala međusobnu svađu sa suprugom Mitra Vasiljevića.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste kaznili suprugu Mitra Vasiljevića?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Suprugu Mitra nisam kaznio, jer je osoba VG-81 izazvala konflikt.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači, kažete nam sada da je VG-81 bila kod svoje kuće. Vi ste pozvani da dođete u tu kuću. Sreli ste se sa VG-81 i suprugom Mitra Vasiljevića, razgovarali ste sa njih obema. Utvrdili ste da je VG-81 pogrešila i zbog toga ste je novčano kaznili. Da li je to tačno?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: To je tačno. Tu su bili prisutni policajci međunarodne zajednice koji nisu imali nikakvih primjedbi na moj postupak koji sam vršio u toku službe.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Zašto ste je kaznili? A zbog kakvog ste je prekršaja kaznili?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Zato što, dok je putovala na relaciji Višegrad–Kosovo Polje sa terenskim vozilom "Lada Niva", bjele boje, ne mogu se tačno sjetiti registarskih oznaka, stala sa vozilom pored supruge Mitra Vasiljevića i počela da joj dobacuje u vezi Mitra kako je on ratni zločinac i tako slične neke riječi, što je ista priznala dok sam obavlj'o informativni razgovor i izrek'o sam joj novčanu kaznu. Nijedne prilike se nije protivila, izvadila je 10 konvertibilnih maraka, platila mi za šta sam joj ja izd'o potvrdu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste bili svesni da je ona svedokinja, odnosno da je predviđena kao svedok u ovom predmetu?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nisam znao uopšte da je svedok.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li znate gde se nalazi grad Kragujevac?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Tačno znam gdje se nalazi Kragujevac. Tu sam lično ja rođen.

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, mene zanima o kom se zločinu tu radilo. To je dosta važno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li nam molim vas reći kakav je prekršaj zakona ili zločin počinila svedokinja VG-81 pa je zato morala platiti kaznu?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Mogu, narušila je javni red i mir i to je predviđeno za izricanje novčane kazne na licu mjesta od 10 konvertibilnih maraka.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A postoji li neki paragraf u zakonu koji bi nam mogli navesti, dakle na osnovu koga ste vi nju kaznili?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da, postoji, izazivanje druge osobe na svađu i izgovaranje pogrđnih riječi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A koji bi tio bio član ili paragraf?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: To je član 101-1, koliko se mogu sjetiti ali nisam siguran sada.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A kog se to dana dogodilo?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa to je bilo prošle godine ujesen. Ja mislim da ste vi maloprije pomenuli neki 13. septembar ali nisam siguran, to ne pamtim, jer svakodnevno nekom izričem kaznu, pa ne mogu to da pamtim.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači niste sigurni u pogledu tog datuma, je l' tako?
SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa taj datum nije uopšte značajan i ne pamtim ga, jer govorim, svakodnevno nekome izreknem kaznu po saobraćaju, nekom po javnom reedu i miru, pa ne mogu to sve da pamtim.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vaša mogućnost prisećanja melopre je bila prilično upečatljiva. Setili ste se, recimo, da ste u školi "Vuk Karadžić" bili 22. juna 1992. godine. A isto tako bili ste u stanju reći da su neki ljudi bili u Ladi Nivi. Znači kako ste se mogli setiti takvih detalja i događaja koji su se dogodili pre gotovo 10 godina?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Što se tiče izricanja novčanih kazni, to je svakodnevna pojava kod policije i trebao bi kompjuter da to pamti. A ovo su događaji koji se dešavaju jednom u 10 godina i nije ih teško zapamtiti.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: No vi ste svedočili da se u školi nije ništa dogodilo, zar ne?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nisam svjedočio da se ništa nije dogodilo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A na dan kada su "Beli orlovi" došli u školu i tamo opljačkali ljude, možete li nam reći kog je dana to bilo?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: To sam već rekao. Nisam bio na licu mjesta i ne znam kojega je dana bilo ali sam rekao: od dolaska ljudi u navedeni objekat, da se desilo nakon nekih sedam dana.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Poznajete li osobu koja se zove Milena Penčenčić?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Ponovite mi. Niste mi dobro postavili ovo prezime. Nisam siguran. Da mi samo ponovite prezime i ime.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Prezime je Penčenčić a ime je Milena?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa znam jednu porodicu u Višegradu Penčenčića ali da li je ime Milena ili nije, nisam siguran da znam porodicu Pečenčića.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste nam da ste mobilisani u rezervni sastav policije. Ali pre nego što ste mobilisani vi niste bili član rezervnog sastava policije. Da li je to tačno?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da, to je tačno. Nisam bio član prije rezervne policije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A 1993. godine priključili ste se službeno policiji?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da, da. Otišao sam 1993. godine ne ... Kurs sam završio u Bileći od tri mjeseca i od tada sam redovni policajac.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li nam reći kako ste obavešteni o tome da ste mobilisani u sastav rezervne policije?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa bio sam obavešten kurirskom vezom.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je kurir koji je doneo obaveštenje bio policajac?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Ja mislim da nije bio policajac. Nije bio policajac.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko je otprilike bilo ljudi mobilisano na sličan način, ako znate?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa nisam siguran koliki je tačan broj bio mobiliziran. Bio nas je tu veći broj, možda stotinjak ljudi. Ništa više.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bi bilo u redu ako ustvrdimo da su to sve bili Srbi?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Tačno. To su sve bili Srbi, jer su izbili ratni sukobi na našem prostoru. Muslimani su napravili svoje jedinice, Srbi su svoje i to je tako bilo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se sećate datuma, odnosno dana kada ste mobilisani?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa ne mogu se sjetiti tačnog datuma ali to je odmah po odlasku Užičkog korpusa, znači tu 20., 21., 22. juni. Moguće u ta tri dana.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se sećate datuma kada ste 1993. godine položili zakletvu kao policajac?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa to je negdje bilo u mjesecu julu, polovinom mjeseca jula, 15., 17.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko brzo nakon što ste mobilisani kao policijski rezervist ste dobili oružje? Da li ste dobili tog istog dana, da li slećeg dana?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa tu kad sam se javio u stanicu policije dobio sam naoružanje.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko dugo ste bili u toj policijskoj stanici pre nego što ste zadužili oružje? Sat, dva sata.

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa čim sam tu došao, 10, 15, 20 minuta, zadužio sam naoružanje.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, da li bi ovo bio dobar trenutak da napravimo pauzu?

SUDIJA HANT: Da, imaćemo sada pauzu do 16.30.

(pauza)

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

SUDIJA HANT: Izvolite, gospodine Grum.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Hvala časni Sude. Opisali ste da je Stanimir Žilić vrlo sličan gospodinu Vasiljeviću. Pitam vas: da li mislite da je razumno da neki ljudi zamene Mitra Vasiljevića i Stanimira Žilića?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: A može, verovatno da može, jer liče i po tenu i po kosi i po visini i po razvijenosti.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi nekad napravili takvu grešku? Da li ste vi nekad videli jednog a pomislili da je to drugi?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Desi se i meni nekada da vidim neku osobu koja liči na drugu i u tom momentu pomislim da je taj čovjek.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ja vas pitam konkretno za ovu dvojicu. Da li ste ikada prišli Stanimiru Žiliću i rekli "E zdravo Mitre" pa ste tek onda videli da ste napravili grešku?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Ne mogu nikako kod ovih lica ja lično da napravim takvu grešku, nisam imao ... jer ih stalno viđam tu i svaki dan se sa njima susrećem i nisam imao priliku.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Čini mi se da ste rekli kada ste opisivali Stanimira Žilića i kad ste o njemu govorili, da je penzionisan. Da li to znači da on ima oko 60 godina i više ili je možda još stariji?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nema. On je mlad čovjek. Tu negdje kao i Mitar Vasiljević, samo što je otišao rano u penziju radi invalidnosti, oštećenja zdravlja.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li gospodin Žilić još uvek živi u Višegradu i dan-danas?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da, tačno je da je živ i danas živi u Višegradu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi u Hag doneli fotografiju gospodina Žilića?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nisam je donjeo niti sam imao potrebe.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li znate u kom je on selu rođen?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Na koga mislite?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Na Žilića. Na Stanimira Žilića. Da li znate da li je rođen u gradu Višegradu ili je rođen u nekom od sela u okolini?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: On uopšte nije ... Ja mislim da su mu roditelji iz Rudog a gdje je tačno rođen, to ne znam. Uglavnom porodica mu vodi porijeklo iz opštine Rudo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Iz onoga što ste nam rekli pre pauze čini se da prvo što se desilo posle vašg dolaska u policijsku stanicu posle mobilizacije, je to da ste dobili oružje, zadužili ste oružje?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: To sam i rekao ... Izjavio sam da sam zadužio oružje i to je tačno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li nam reći kakvo ste oružje zadužili?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Zadužio sam automatsku pušku.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dok ste bili mladić da li ste služili obavezni vojni rok u JNA?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da, jesam služio obavezni vojni rok u Jugoslovenskoj narodnoj armiji.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste tada imali istu vrstu puške kada ste služili u JNA?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da, jesam imao istu vrstu puške, automatsku pušku M70.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su na toj pušci bile bilo kakve oznake koje bi govorile o tome da je to puška koja pripada policiji?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nijedno oružje nema oznaka da bi potenciralo kojoj formaciji pripada. Ima serijski broj i ništa više.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je i Boban Šimšić bio rezervni policajac?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da, jeste. Bio je rezervni policajac.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste ikada zadužili uniformu?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da, tačno. Zadužio sam i uniformu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I kad je to bilo?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: To je bilo kasnije nego pušku.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nekoliko dana kasnije ili nekoliko nedelja kasnije?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa nekoliko dana, možda dvije sedmice.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I tokom tog perioda od otprilike dve nedelje da li ste po gradu išli sa svojom puškom, noseći svoju normalnu civilnu odeću?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nisam imao civilnu odeću. Ja sam već imao kući uniformu od Jugoslovenske narodne armije, bivši. Ali svaki čovjek kod nas koji reguliše vojni rok, zaduži u vojnom odseku uniformu i drži je kući u slučaju da bude mobilisan ili pozvat na neku vojnu vježbu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vam je izdato i neko uverenje o identitetu ili neka lična karta ili nešto tako?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Tpg momenta nam nije ništa izdavato.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I koliko je vremena prošlo pre nego što vam je izdata neka vrsta dokument o ličnosti iz koga se vidi da ste vi bili oficir, to jest policajac?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: To je bilo po završetku kursa u Bileći policajaca i kada smo se vratili u policijsku stanicu, onda nam je centar javne bezbednosti izdao službene legitimacije da smo policajci.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gde je Bileća? Da li je to u Višegradu?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Bileća ne može da bude u Višegradu. Bileća je u Hercegovini dole, jug Hercegovine kod Trebinja.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Neki od svedoka su opisivali kontrolne punktove policije u okolini grada. Kao rezervni policajac da li ste ikada bili raspoređeni na neki od tih punktova?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa sigurno da jesam. Bio sam po punktovima, zavisi ... Nisu to bili klasični punktovi. Mislite na rat ili na mir? Ne znam. Ponovite mi pitanje.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Govorim o vremenu posle vaše mobilizacije i dajte da se ograničimo na period do kraja juna meseca 1992. godine. Da li se sećate tog perioda?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Sjećam se toga perioda.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I da li ste tokom tog perioda bili raspoređivani da služite u nekom od kontrolnih punktova?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa dešavalo se... Bio sam na kontrolnom punktu u Dobrinu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste ikada raspoređivani da radite na kontrolnom punktu koji se nalazio na putu koji vodi iz Višegrada u Prelevo?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nisam nikada bio niti je tu postojao punkt.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači nije bilo kontrolnog šunkta na putu iz Višegrada do Kosova Polja ili negde u tom sdelu?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Od strane naše policije nije bilo, to je bilo najverovatnije dok je bio prisutan Užički korpus.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste ikad nosili neku masku sa prorezima za oči dok ste služili kao rezervni policajac? Ne masku, nego kao skijašku kapu sa prorezima za oči?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nisam nikada nosio nikakve maske osim kape.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste ikada imali takvu masku ili kapu sa prorezima za oči, koja sakriva lice?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nisam nikada imao takvu masku. Jesam jedino imao kapu, beretku vojničku, klasičnu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Svedok VG-117 je govorila ovde nama o nekom uverenju o bezbednosti koju joj je izdao vaš komandant Dragan Tomić. Da li su vam poznata takva uverenja ili potvrde?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Meni lično nisu poznate takve potvrde. To je stvar komandira. Ja kao obični policajac nisam bio tome dostupan i nisam znao da se djele nekakve potvrde.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dok ste vršili svoje dužnosti kao policajac, zar nije bila jedna od vaših obaveza da proveravate legitimacije ljudi koje biste sreli na ulici a nisu vam bili poznati?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: To je obaveza svakodnevna policajca koji je na dužnosti, u uniformi ako vidi nepoznato lice u gradu ili u nekom kvartu, da legitimiše, da utvrdi identitet o kome se licu radi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I dok ste vršili takve dužnosti, dok ste to radili, nikad vam niko nije pokazao potvrdu o bezbednosti koja govori o tome ko su ti ljudi, koju bi izdao Dragan Tomić?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nisam imao prilike da takvu osobu jer većinom sam bio van grada, nisam bio u gradu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li znate gde je Vatrogasni dom u Višegradu?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da, znam gde je Vatrogasni dom.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I zar nije tačno da su u nekoliko navrata u toku ovog perioda u vatrogasnom domu bili smešteni Muslimani?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Ne znam na koji period mislite? Ponovite mi pitanje.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ponavljam, govorimo o maju i junu 1992. godine.

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nije mi to poznato osim one gore škole "Vuk Karadžić".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dok ste bili u školi "Vuk Karadžić" da li ste ikad videli nekog iz Crvenog krsta u školi?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nisam vidio nikad nikoga od predstavnika Crvenog krsta da je dolazio u školu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je Crveni krst u Višegradu imao neku drugu lokaciju, neko drugo mesto u gradu gde bi mogli da budu smešteni ljudi kojma je bilo potrebno sklonište ili zaklon? Da li je bilo neko drugo takvo mesto u gradu?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nije mi to poznato, jer prostorije Crvenog krsta su tako male da se tu nalazi roba, neke potrepštine, da se može veći broj ljudi smjestiti, ne može.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ovde smo čuli neka svedočenja da je policija ispitivala, saslušavala neke ljude. Da li ste vi čuli, da li znate neka mesta i lokacije gde bi ljude dovodili na ispitivanje ili na saslušavanje?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Meni nije poznato da je policija vršila neke istrage i ispitivanja ljudi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da se vratim na jedno pitanje koje sam vam postavio pre par minuta. Kad biste videli neko nepoznato lice u gradu i tražili da pokaže svoju legitimaciju a ta osoba ne bi bila u stanju, ne bi imala pri sebi nikakvu legitimaciju, kako biste vi postupili?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa morao bih da izvršim identitet osobe.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali ako čovek nema nikakav papir da dokaže svoj identitet, šta biste vi uradili onda?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa morao bih da ga provedem u prostorije, u službene prostorije stanice policije i da obavimo sa njim informativni razgovor dok ne utvrdimo o kom se licu radi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je policijska stanica jedino mesto za koje vi znate, gde su ljudi privođeni ili dovođeni radi takvih informativnih razgovora?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: U svakodnevnoj službi ako nađem na nepoznato lice, moram da ga privedem u prostorije službene stanice policije da bi izvršili identitet ako nema kod sebe nikakvih ličnih dokumenata.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I ako čovek nema pri sebi nikakvu legitimaciju, šta bi se u tom slučaju desilo u policijskoj stanici?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa morao bi da se utvrdi identitet o kom se licu radi i obaviti informativni razgovor sa licem. Zависи iz kog je mjesta, kontaktirati sa ostalim policijskim stanicama, u kojoj opštini živi i tako slično.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li nam reći koliko ste puta u toku tog perioda obavljali takve informativne razgovore sa ljudima?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nisam nikada imao prilike da pridem licu a da nema nikakvih kod sebe dokumenata. Obično ima ličnu kartu ili vozačku ili izbegličku ili pasoš, koja ima fotografiju.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste ikada učestvovali u ispitivanju neke osobe koju je priveo drugi policajac?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nisam imao prilike nikad da ispitujem osobu a koju je priveo drugi policajac. Policajac koji privede osobu, on završava do kraja službenu radnju.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodin Đurić nam je juče govorio da se najmanje jedanput desilo da je video pripadnike paravojnih formacija u gradu. Da li ste ikad vi

čočno u toku vršenja svojih službenih dužnosti videli neke ljude za koje ste smatrali da su pripadnici paravojnih formacija?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Imao sam priliku da više puta vidim takve pripadnike.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li nam reći kada ste prvi put, u koje vreme najranije ste prvi put videli takve ljude?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Takve sam ljude vidio odmah po izbijanju ratnih sukoba u Bosni i Hercegovini, odnosno u Višegradu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste videli "Bele orlove"?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da li su beli ili crni orlovi, ja sam viđao nepoznate ljude u maskirnim uniformama.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I da li ste ikad čuli, da li ste ikad došli do saznanja da su u gradu oni počinili neke zločine?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa nisam ništa striktno čuo da su počinili zločine, neke teške zločine. Jesam što sam pomenuo gore kada su upali u školu "Vuk Karadžić" gdje su oduzeli ljudima novac i tako slično.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ispričajte nam nešto o nekim drugim sličnim incidentima za koje znate, u kojima su učestvovali pripadnici paravojnih formacija?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa ne znam sličnih incidenata, niti o njima nešto znam u kojim su učestvovala paravojne formacije.

SUDIJA HANT: Gospodine, možete li nam reći da li su oni ikada novčano kažnjeni sa 10 konvertibilnih maraka za remećenje javnog reda i mira?

SVEDOK VGD-24: Nisu, verovatno da nisu, jer to su ... bio je rat u toku i policija je najmanje radila policijske poslove. Svi su bili negdje na liniji, na frontu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li znate osobu po imenu Milan Lukić?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da, poznajem osobu koju navodite.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li biste za sebe rekli da ste njegov prijatelj?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa ne bih rekao da sam njegov prijatelj ali se poznajemo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li reći pod kojim okolnostima ste se upoznali sa Milanom Lukićem?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa poznavao sam ga i prije izbijanja ratnih sukoba, jer je tu dole rođen u susjednom selu. Nekad smo se viđali možda u godini jednom ili dvije. Tako slično.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I da li ste ga viđali u ovom periodu, maju, junu 1992. godine?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Ne mogu se tačno sjetiti ali tu je to negdje, juni pa nadalje sam ga viđao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je i on bio pripadnik policijskih snaga? Da li je i on bio pripadnik policije kao i vi?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nikada nije bio pripadnik policijskih snaga.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je bio pripadnik Teritorijalne odbrane?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nije bio ni pripadnik Teritorijalne odbrane.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I kad ste ga viđali u ovom periodu, da li je imao oružje?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da. Vođao sam ga sa oružjem.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li on po vašem mišljenju spada u kategoriju pripadnika paravojsnih formacija, pošto nije pripadao nikakvoj zvaničnoj jedinici ili policiji?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Najvjerovatnije da je pripadao paravojsnim formacijama, pošto nije bio ni pripadnik policije ni Teritorijalne odbrane.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I koliko je bilo ljudi u njegovoj grupi koliko vi znate?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Ne mogu da znam koliko je bilo ljudi u njegovoj grupi, jer tu sam u gradu povremeno bio. Većinom smo obezbeđivali komunikacije putne i kada dođem u grad, ponekad ga vidim u gradu i tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I kad ste ga viđali da li je on bio sam ili u društvu drugih ljudi?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa nekada je bio sam, nekada sa još nekom nepoznatim osobama.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A te druge osobe koje su vam bile nepoznate, da li su i oni bili naoružani?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da, svi su bili naoružani.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste ikada pristupili nekom od tih drugih osoba koje niste poznavali i zatražili od njih da pokažu neke dokumente, da se nekako identifikuju?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa maloprije sam pomenuo da je policija najmanje radila u tim ratnim sukobima policijske poslove, jer većinom su obezbeđivali putne komunikacije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pre nekoliko trenutaka ste nam rekli da nikada niste bili u prilici da zaustavite nekoga koga niste poznavali da zatražite znači dokumenta. Mogu li iz toga odgovora zaključiti da niste nikada prišli nikom od tih pojedinaca koji

su bili naoružani i koji su bili sa Milanom Lukićem i da znači niste od njih zatražili da kažu ko su? Da li je to tačno?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa rekao sam ... meni je ... radili u gradu ... da smo većinom obezbeđivali putne komunikacije, puteve i da smo bili na frontu, da smo bili po linijama, rovovima i tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, ne pitam vas o onom vremenu kada ste bili izvan grada, već želim da nam kažete situaciju u ono vreme kad ste nam opisali, barem onu jednu situaciju kad ste bili u gradu, videli ste nepoznate muškarce. Pitam vas u toj konkretnoj situaciji da li ste pokušali legitimisati te ljude?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nisam nikad pokušao da ih legitimišem, niti sam imao prilike, niti sam imao takav zadatak, naređenje od pretpostavljenog starešine.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Čuli smo od većeg broja svedoka da se u tom vremenskom periodu često događalo da se vide tela u raznim delovima grada, kao i da se vide zgrade u plamenu. Možete li nam vi opisati čega se vi sećate, što se tiče tela na ulici ili bilo kojih drugih znakova nasilja koje se događalo u to vreme, u tom periodu u gradu?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nisam imao prilike da vidim tjela na ulici ili tako nekoj lokaciji.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači za vreme celog tog vremenskog perioda nikad niste videli nikakve leševe u gradu?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da, nisam nikada imao prilike da vidim neke leševe ja lično u gradu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko često ste dobijali naređenja od svoje komande, od svog komandanta Dragana Tomića?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa uvijek kad idemo na službu uvijek smo imali neke zadatke i inpute od strane komandira.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Mogu li iz vašeg odgovora zaključiti da je svakog dana Dragan Tomić vam se obraćao i davao naređenja i govorio vam šta ćete tog dana raditi?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa u većini slučajeva on ili zamjenik ili njegov pomoćnik su nam davali upute kad idemo na određene zadatke na obezbeđenje komunikacije ili na front.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U tom vremenskom razdoblju da li je Dragan Tomić ili neko od njegovih zamenika u bilo kom trenutku rekao vama ili nekom drugom policajcu: "Dobio sam izveštaj da je Milan Lukić ubio neke muškarce pored drine. Trebalo bi ga ispitati i eventualno i uhapsiti". Da li je ikada nešto tako rekao vama ili drugim policajcima, vašim kolegama?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da li je drugim kolegama to govorio, meni lično nikada nije govorio, niti sam imao priliku od njega tako nešto da čujem.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Želeo bih da se sada vratimo na 22. juni i pitati vas da li ste tamo prepoznali još nekog sem VG-117?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nisam u potpunosti razumio pitanje.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste nam da ste prepoznali VG-117 na tom mestu. Tamo je dakle bila grupa od stotinak ljudi. Možete li nam reći koga ste još prepoznali iz te grupe? Ko je još od onih koji su bili u školi vama poznat?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nijedne prilike nisam rekao da sam prepoznao osobu VG-117.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači svedočite li sada da niste videli VG-117 u školi 22. juna 1992. godine?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da, da. Svjedočim da je nisam vidio, niti sam je prepoznao, niti je tu bila. Uglavnom nisam je vidio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da još jednom pogledate taj komad papira pred vama, kako bismo bili sigurni da nismo zamenili neke ljude. Znači, govorim sada o VG-117. Znači, svedočite li da nju niste videli u školi?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Rekao sam i prošlog puta da je nisam ja lično tu vidio a da sam saznao da je tu prisutna što treba da otputuje, što sam već govorio, sa vozilom za Srbiju.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A ko vam je rekao da je ona tamo?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Rekao mi je ...ovaj, prethodni vojnici Teritorijalne odbrane, Đurić i Ristić da tu imaju članovi iz navedenih sela koje treba odbaciti za Srbiju. Prebaciti, jer imaju, što sam napominjao, visokog oficira, srodnika da ih on peruzme.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači sasvim je moguće da je VG-117 stigla u školi nakon što ste vi iz nje otišli, nakon što ste vi napustili to područje škole. Da li je to tačno?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Ona je stigla zajedno sa ostalim licima iz navedenih sela, samo što nije bila u kamionima, već je dovezena terenskin vozilom, Ladom Nivom.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi biste se složili sa mnom da je ona grupa u školi uglavnom bila sastavljena od starijih ljudi, žena i dece?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa većina je bila starijih ljudi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I verujem da ste nam rekli da su ti ljudi ostali u školskoj zgradi tri do četiri dana. Je l' tako?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Ostali su više dana. To sam rekao, da su ostali sedam, osam dana i možda devet.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I koliko vi znate da li su ti ljudi mogli u školi da dobiju neku hranu? Da li je postojalo neko mesto u školi gde bi mogli da dobiju hranu?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa nešto mi to nije poznato da li su dobijali hranu tu u školi ali čini mi se da su mogli da hodaju do prodavnica, da idu do svoje rodbine koja je bila u gradu ili da idu tu do komšija, Srba, pravoslavaca s kojima su se poznavali.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jedan od razloga zašto su oni bili to vreme u školi jeste i to što je bilo preopasno, kao što ste nam rekli, vratiti ih u selo Gostilje. Da li je to tačno?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: To je tačno jer bilo je pokušaja sa se vratu u selo Gostilju ali su Muslimani sa lijeve obale Drine zapucalisa vatrenim oružjem i nije bilo mogućnosti da se odvezu do željene lokacije u kojoj žive.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je jedini put kojim ste se vi mogli vratiti u Gosulju znači bio onaj put koji ide duž reke Drine? Je li to jedini put do Gostilja?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da. To je tačno da je jedina putna komunikacija kojom mogu motorna vozila da idu lijevom ... desnom obalom Drine a Muslimani su bili na lijevoj.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, možete li nam onda objasniti. Znači ako je bilo suviše opasno voziti te ljude tim putem nazad u njihovo selo, kako to da nije bilo suviše opasno da se Ladom Nivom u kojoj je bila VG-117 ona vozi u Gostilju kako bi ona tamo odselja u kući gospodina Šišmića? Kako to da to nije bilo suviše opasno?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Oni kada su povezani kamionima da se vratu u selo Gostilju, Muslimani ... govorim, opet ponavljam da su Muslimani zapucali iz vatrenog oružja sa lijeve obale Drine i da ne bi došlo do žrtava, ti su ljudi vraćeni na ... u školu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kako možete biti sigurni da Muslimani ne bi pucali na Ladu Nivu dok se Lada vozi po tom istom putu?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa nisam siguran ali Lada je manjeg gabarita, teže je pogoditi nego teretna vozila, kamione.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li biste se složili sa mnom da bi ti ljudi da im je bilo dozvoljeno, da bi oni mogli preko brda otpešačiti u Gostilje, dakle iz škole do Gostilja a da uopšte ne budu u blizini Drine?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Niko nijednog momenta ni trenutka nije tim ljudima sprečavao odlazak ili dolazak. Uvijek su bili tu u školi. Išli su kod svoje rodbine. Napomenuo sam maloprije, kod svojih srodnika Muslimana ili u komšiluk kod Srba. Znači nijednog momenta sloboda im kretanja nije spriječena.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, vratio bih se sada na Milenu Penčenčić. Vi ste prepoznali to prezime, samo niste bili sigurni za njeno ime. Zar nije činjenica

da pre nego što su ljudi iz Gostilje dovedeni u Višegrad da vi i otprilike petnaestak drugih muškaraca obučeni u uniformu koju ste nam opisali, uniforme JNA, sa maskama na licu, pucali i odveli jednog muškarca, člana SDA, da ste zapetili da ćete spaliti selo ukoliko ljudi ne predaju oružje koje su imali kod sebe? Zar to nije činjenica?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nikada ja nisam imao prilike dok je rat trajao da budem u navedenom selu Gostilja.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste ikada bili uključeni u akcije pretraživanja nekog od tih sela u potrazi za oružjem?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nisam nikada imao prilike da idem u potragu za oružjem, niti sam takva naređenja ikada dobijao od pretpostavljenog starešine?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, moje poslednje pitanje vama će biti: zar nije činjenica da pre nego što ste se složili da dođete ovde da svedočite da ste tražili određene garancije da vas neće uhapsiti ili optužiti za neki zločin u ovom vremenu dok ste ovde? Da li je to tačno?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nisam ja takvu zaštitu tražio. To je najverovatnije moj advokat, upravo branioc Mitra Vasiljevića. Ja sam tražio ovo da mi se ne poznaje lice jer se krećemo po Federaciji pa da ne bih imao nekih neprilika, takvih sličnih.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nemam više pitanja.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, izvolite.

DODATNO ISPITIVANJE: ADVOKAT DOMAZET

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine, jedno od pitanja gospodina Gruma u njegovom ispitivanju je bilo da li ste ... da li je neko iz Crvenog krsta dolazio i popisivao, da li ste to nešto videli. Da li ste vi ikada u nekoj situaciji videli da ljudi iz Crvenog krsta popisuju ljude koji se spremaju da idu konvojem?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Nikada nisam imao priliku da vidim da bilo kakvi ljudi, ove što sam naveo, dolazili ili neki drugi, da popisuju ljudstvo koje je trebalo da putuje konvojima.

SUDIJA HANT: Molim vas gospodin da imate na umu da govorite na istom jeziku, dakle kao i gospodin Domazet, pa bih vas zamolio da malo zastanete, napravite malu pauzu pre nego što počnete odgovarati, inače prevodioci imaju problema da vas sustignu. Dakle, jednostavno se može dogoditi da izgubimo deo vašeg odgovora a to nikako ne bismo želeli. Znači, mala pauza pre nego što počnete sa odgovorom.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada ste odgovorali na pitanja gospodina Gruma o tome da li bi vi lično mogli da se zabunite o identitetu između Žilić

Stanimira koga ste pominjali i Mitra Vasiljevića, vi ste govorili o opštim primerima kako je to moguće ali u odnosu na ovu dvojicu bilo je konkretno pitanje. Da li vi tu obojicu veoma dobro poznajete i da li je to bio razlog zbog čega ste rekli da verovatno ne bi u tom slučaju pogrešili?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: To je tačno što sam izjavio jer oba lica dobro poznajem i ne bi moglo da dođe do zabune.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li to nešto menja u onome što ste rekli da i po vašem mišljenju, gledajući one karakteristike koje ste navodili, da ta dva lica liče?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Ne mjenja ništa. Ja sam rekao da liče rastom, fizičkom konstrukcijom, bojom tena, kosom.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada ste odgovarali na pitanja šta sa licima koja su privođena u policijsku stanicu, bez identiteta, znači mogućnosti njihovog zadržavanja, niste pominjali da su eventualno takva lica mogla da budu stavljena u zatvor. Moje je pitanje: da li je postojao zatvor u Višegradu u to vreme, pre toga i posle toga?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Zatvor je uvijek postojao kao prostor ali nije niko dovođen da je pritvaran u te prostorije.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Na koje prostorije mislite?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa mislim baš na prostoriju koju svaka policijska stanica u bivšoj Jugoslaviji ima za uadržavanje lica. Ali tokom toga perioda niko nije privodio lica da bi ih tu zadržavao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, to sam vas razumeo. Svaka policijska stanica ima prostoriju u kojoj drži lica koja za neko vreme ima pravo tu da drži. Ali je to vremenski ograničeno, je li tako?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Da, tačno. To je vremenski ograničeno. Svakodnevno kako su prisutni međunarodni policajci i neki novi zakoni, više ne može se zadržati nijedno lice bez odobrenja istražnog sudije.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, ali moje pitanje se odnosilo dakle ne na prostorije koje se nalaze u okviru svake policijske stanice u kojima možete priveremeno držati nekoga, već da li je grad Višegrad kao Višegrad imao zatvor? Dakle vi znate šta je, policajac ste, vi znate šta znači zatvor.

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Višegrad kao Višegrad nije imao nikakav zatvor i jedino je tamo u kasarni prema centrali, tu je bio određen broj ljudi koji su bili zarobljeni, pa su čekali razmjenu

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jedno od pitanja gospodina Gruma je bilo da li ste vi vidali pripadnike, dakle članove grupe Milana Lukića. Vi ste rekli da ste videli i da su bili naoružani. Da li ste u onima koje ste videli prepoznavali neke ljude iz Višegrada ili okoline Višegrada i da li su ti ljudi koji su pripadali njegovoj grupi bili iz Višegrada i okoline po onome što vi znate?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Osim Milana Lukića sva su mi lica bila nepoznata i uopšte nisu sa teritorije Višegrada i okoline. To su bili ljudi iz Srbije. Odakle su bili to ne znam ni ja tačno. Uglavnom sa teritorije opštine Višegrad i okoline nisu bili.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jedno pitanje gospodine Gruma je bilo kako je to postojala opasnost za ljude koji su transportovani kamionima iz škole prema Gostilju a nije takva opasnost postojala za vozilo Lada Niva, pa vas u vezi toga pitam da li je po onome što vi znate u odnosu na transport kamionima postojala opasnost od pucanja ili se stvarno pucalo na te kamione pa je to bio razlog eventualnog njihovog vraćanja?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Ja nisam rekao samo da je postojala opasnost, već je stvarno pucano iz vatrenog oružja na kaminone koji su pokušali da vrate ovo stanovništvo na navedenu lokaciju.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, svedok nije uzeo u obzir ono što sam ja rekao ali možda će uzeti u obzir kad mu vi kažete i zamolite ga da malo pričeka, da napravi malu pauzu pre nego što počne odgovarati, inače je zaista to vrlo, vrlo teško prevodiocima.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala časni Sude. Ja upravo završavam. Takođe jedno od pitanja gospodine Gruma je bilo da li su ljudi iz ove škole mogli da idu i pešice do Gostilja, obzirom da ste rekli da je jedina putna komunikacija bila ta niz obalu Drine. Vaš odgovor je, čini mi se, bio da ih niko nije u tome sprečavao i da su to mogli da učine. Da li je to tako?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: To je tačno i jedina je putna komunikacija za motorna vozila niz Drinu a pješice su mogli raznim putevima da otputuju do Gostilje.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ljudi koji su se vratili u školu i ostali onoliko koliko su rekli, spominjali ste da su otišli raznim pravcima. Da li vam je poznato, da li su se neki od njih na taj način, dakle pešice vratili u Gostilju ili ne?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Pa poznato mi je da su mnogi otišli za Srbiju. Neki su otišli preko Gostilje, preko moga sela gde sam ja rođen, za Žepu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Još samo jedno pitanje. Vi ste odgovorili na to ono što ste znali u pogldeu Crvenog krsta, ko je radio i gde se Crveni krst nalazio. Da li je gde su se prostorije nalazile. Da li se i sada Crveni krst nalazi u prostorijama u kojima se nalazio i 1992. godine?

SVEDOK VGD-24 – ODGOVOR: Prostorije Crvenog krsta se sada nalaze na drugoj lokaciji, jer je taj prostor, objekat je ... minirana je susjedni restoran, ugostiteljski objekat, pa je od te detonacije uništen i ovaj sporedni objekat, Crveni krst.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Ja nemam više pitanja vaša visosti.

SUDIJA HANT: Hvala vam gospodine što ste došli ovde da svedočite. Hvala vam na vašem iskazu. Sada možete otići. Gospodine Domazet.

ADVOKAT DOMAZET: Vaša visosti, moj poslednji svedok bi bio sam optuženi Mitar Vasiljević na okolnosti upravo ove: škole "Vuk Karadžić" i poznanstva sa svedokom VG-117.

SUDIJA HANT: U redu. Molim vas neka onda gospodin Vasiljević priđe na mesto za svedoka.

ADVOKAT DOMAZET: Hvala. Gospodine Vasiljeviću, vi razumete da ste još pod svečanom zakletvom koju ste položili kada ste prvi put svedočili pred nama. Zna li to?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Razumjem, časni Sude.

SUDIJA HANT: Ne morate ustajati kada odgovarate. Možete sedeti. Izvolite gospodine Domazet.

GLAVNO ISPITIVANJE: ADVOKAT DOMAZET

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Gospodine Vasiljeviću, postaviću vam nekoliko pitanja u vezi onoga što smo čuli od svedoka VG-117. Da li se sećate o kojoj se osobi radi ...

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: ... obzirom, obzirom da vas molim da ni u kom slučaju ne pominjete njeno ime i prezime.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Razumjem.

SUDIJA HANT: Evo samo da damo ovaj jedan od papira gospodinu da može imati to pred očima.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, ako se sećate svedok VG-117 je govorila najpre o svom detinjstvu i govorila je o tome da je kao mala čuvala stoku i igrala se sa decom iz susednih sela, pa je pomenula i vas i vaše selo. Da li vi znate nešto o tome? Da li se sećate toga i da li možete nešto da kažete o tome gde ste vi i kako eventualno u to vreme imali imovinu ili čuvali stoku?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam ... Znam otprilike gdje je gore, ovaj, ne otprilike, znam tačno gdje je muslimanska ta imovina. Daleko je ona od moje imovine. Odvojene su te imovine, srpske i muslimanske. Prvo srpske, ako idemo od Drine, pa su gore, ovaj, muslimanske.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle vi znate, naravno, gde je imovina vaša, odnosno vašeg oca a znate otprilike gde i počinje imovina, kažete, muslimanska. Da li

mislite na ljude iz tog sela odakle je i ona ili otkuda znate da je to imovina Muslimana?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa tu je selo te VG-117, da ne pomijem selo, pa tako da ispod sela počinje imovina tih stanovnika.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Nezavisno od toga koliko je daleko ta imovina, da li se sećate svog detinjstva? Da li ste vi lično, čuvajući stoku ili na drugi način bili u kontaktu sa decom iz susednih sela, pa i sela u kome je rođena i živela kao dete svedok VG-117?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam išao u školu u selo VG-117. Ona nije tu iz tog sela, u stvari, zove se isto tako selo ali ona je iz jednog zaseoka, jedan kilometar tu od škole. Kako ja nisam nikad kroz taj zaseok prolazio, meni nije taj put tu. Poznajem djece iz tog sela, mojih školskih drugova. Nju nisam poznavao. Ona je starija šest godina, nisam se mogao sa njom igrati.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada kažete "Nisam se mogao sa njom igrati", da li je to zbog ove razlike u godinama koje su u tom dečijem uzrastu, razlika od šest godina je značajna ili iz nekih drugih razloga?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: U školu nismo išli zajedno. Starija je rekao sam koliko a ja nikad nisam ja sam imao, hajde neka sedam godina kada sam pošao u školu. Ona ima 13. Ipak nismo tu ni generacija, ni ne znam ... mislim. Ja sam djete bio, kad sam pošao u školu, znači ona je bila završila ta četiri razreda. Znači i prije, meni treba još dvije godine da pođem u školu, dok je ona išla u tu školu u koju sam ja išao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li vi hoćete da kažete da vi ni u školi nikako niste mogli da se susretnete, jer je škola trajala četiri godine a među vama je veća razlika. Da li to pokušavate da objasnite?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Svedokinja VG-117 je u svom svedočenju spomenula nekoliko dečaka njene generacije iz vašeg sela, ako se toga sećate. A doduše, sem vas, nije mogla da se seti nijednog drugog imena, dakle onih koji su van njenje generacije. Da li ta lica koja je ona pomenula kao svoje vršnjake i vi lično poznajete?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Poznajem sve koje je ona pomenula. To su moje komšije, osim što kaže Božo Kovačević, nije on Kovačević, on je Marković. Poznajem svijuu, ali nisu ... oni su starija generacija. Znači oni su išli sa njom u školu, nisu sa mnom nikad. Ja se čak ne sjećam kad sam išao u školu. Ne sjećam se ništa. Ja sam, znači, imao pet godina kad su oni završili, ovaj, četvrti razred.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Tu trojicu koju je ona spomenula, koje vi znate s tim što je za jednoga, kako ste objasnili, pogrešno rekla prezime, vi poznajete, da li ste se vi igrali sa njima kao dečak?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nikad, pa oni su stariji od mene. Ja sam imao moju generaciju. Ja sam imao svoje ... Nas je bilo 39 u školi gore. Išli smo u selo

VG-117, moje generacije 39., a sad jedan u prvi, jedan drugi, treći, četvrti. To su ti koje sam ja nešto baš brojao. Nismo svi jedan razred ali to je četiri godine koji su sa mnom išli.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I još samo jedno pitanje u vezi toga. Rekli ste u nekoj ... Govorili ste o tome da su imovina vašeg oca od ove imovine koja je pripadala drugom selu, muslimanskom selu, bila udaljena. Da li to možete odrediti, tu udaljenost ili u kilometrima ili udaljenosti u hodanju? Na neki način možete li to da odredite?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa meni bi ... Sad kako ona to objašnjava, ja ne mislim ... Ja sam mogao da čuvam stoku u sedmoj godini, da uzmem to kad sam pošao u školu da bih bio neki pouzdan čobanin. Znači, morao sam imati negog sa sobom starijeg. Onda bih otišao Ako sam čuvao stoku onda se ne bih mogao igrati. Tu su livade, kukuruzi, sijane njive. Bilo je to strogo zabranjeno da bi sa stokom napravio nekome zijan. Tako. Ne znam. Nisam se nikad s njom igro. Nikad. Nisam ni mogo. Ja sam bio mlađi šest godina. To je izmislila. Daleko je njeno imanje, nisam odgovorio, pa možda pješke bi meni trebalo 20 minuta do njenog imanja. E sad gdje je njeno imanje lično, ja ne znam ali otprilike znam gdje su te livade. To je veće imanje. To su veća imanja.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada kažete gospodine Vasiljeviću da bi vam trebalo najmanje 20 minuta da stignete do imanja, da li mislite na prva imanja koja su pripadala Muslimanima ili konkretno na imanja koja su eventualno toj porodici pripadala?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam ja gdje je njeno imanje, do prvih imanja, pa onda gore. Daleko je to onda. Ja sam išao u školu, kažem vam, u njeno selo, muslimansko gore. Tu su bila četiri razreda. Pa pola puta bih prešao srpskim imanjima, pola bih tačno muslimanskim. Prvo su znači srpska imanja, dole gdje je i moje imanje.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ako se sećate gospodine Vasiljeviću, svedokinja VG-117 potom govorila o tome da pored toga da vas je u detinjstvu znala, da vas je vrlo često viđala kao konobara u Višegradu i da ste je služili u restoranu "Panos" i u restoranu hotela "Vilina vlas". Pa vas molim da mi odgovorite na nekoliko pitanja u vezi toga vašeg rada kao konobara. Najpre bih vas pitao, po vašem sećanju koliko je konobara u to vreme radilo u Višegradu u vašem preduteću? Da li se toga sećate?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa broj nije nikad bio isti, pogotovo ljeti. Imali su i sezonski konobari. Pa mislim oko 70, 65, 70. Možda ljeti više i tako. Bili smo jedna veća firma.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja vas molim da ponovite ovaj broj koji ste rekli. Mislim da su u zapisniku malo drugačije zapisali, pa vas molim ponovite broj koji ste rekli, po vašem sećanju koliko je konobara bilo?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa mislim da je bilo 65. Nekad do 70. Ljeti možda 70 i više. Ali tu negdje do 70, 65, 70 konobara.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, vi ste i prvi put rekli 65 do 70 ali stoji ovde negde i 50 a to niste bili u prvom slučaju rekli. Da li se vi sećate da li u to vreme ...

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, jedan od razloga što sam prekidao ranije i što je transkript nekoliko puta pogrešno napisan kada se radilo o iskazima ovog svedoka, vašeg klijenta je to što se ne prave pauze između vaših pitanja i njegovih odgovora. Možda biste mogli ponovo da ga zamolite da pričeka malo sa odgovorom posle vašeg pitanja.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da vaša vistosti. Ja čini mi se da se trudim. Možda sam sada u poslednjem pitanju malo požurio. Ja vas molim da sačekate gospodine Vasiljeviću posle mog pitanja malo kod odgovora upravo da ne bi bilo zbog toga nekih grešaka u ovom transkriptu. Da li se sećate da li je među tim vašim kolegama, dakle konobarima čiji ste broj pomenuli, bilo i konobara koji su bili iz sela Gostilja odakle je ... gde je živela i svedokinja VG-117?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Trojica mojih kolega su bila komšije VG-117, trojica mojih kolega koji su sa mnom radili odavno a ona ih nije napomenula. Baš iz njenog sela.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li vi znate i sada njihova imena? Ako znate, možete li da ih kažete?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znam sve trojice: Murtić Ismet, Joksimović Milorad i Andrić Nenad.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Svedokinja VG-117 je govorila da vas je da je bila vaša mušterija u dva posebna restorana. U restoranu "Panos" i u restoranu u hotelu "Vilina vlas". Da li ste vi radili u tim restoranima i ako jeste, kada po vašem sećanju?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Restoran "Panos" je pripadao mojoj firmi "Panos". Radio sam tu. Možda, ne mogu sad tačan da budem, prije rata jedno možda osam godina, sedam ne znam tačno, nisam radio. Radio sam u hotelu "Višegrad" stalno a dok sam bio mlađi konobar mi smo ... U ovom restoranu "Panos" radili su ... to je gradska ... jedan gradski restoran, radili su obično stariji konobari. I mi smo zimi, kad nema posla tamo kod nas u hotelu "Višegrad", mjenjali godišnje odmore a ne mora samo biti godišnji odmor. Mogli smo tu biti raspoređeni da radimo, recimo. Obično smo radili zimi tu. Radio sam u restoranu "Panos" u nekoliko navrata, ne znam tačno koliko. Tako. U hotelu "Vilina vlas" nisam radio nikad kao, ovaj, stalni radnik. Taj objekat je bio u sastavu naše firme kratko kad je napravljen i osam godina je drugi OUR, OUR rekreativno-banjsko lječilište "Vilina vlas" i koja se radna snaga zatekla gore, oni su ostali kod njih a mi smo ostali pri "Panosu", našoj firmi.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li sam vas dobro razumeo kad ste reki da po vašem sećanju sedam ili osam godina pre početka rata niste radili u restoranu "Panos"?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa da li je to baš toliko precizno ne znam ali tako mislim, zadnjih godina prije rata nisam radio. Sad koliko tačno, ne znam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: U kom ste restoranu radili pred početak izbijanja ratnih sukoba, dakle pre proleća 1992. godine?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Bio sam u hotelu "Višegrad".

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se možete setiti koliko unazad, dakle od proleća 1992. godine, koliko unazad ste bili u hotelu "Višegrad"?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim do marta meseca. Tako nekako. Ne znam tačno baš datum.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vaš odgovor je verovatno da ste negde, po vama, do marta 1992. godine radili a ja vas pitam unazad dakle koliko godina ili meseci unazad, po vašem sećanju, ste radili neprekidno u hotelu "Višegrad"?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa radio sam neprekidno ... A neprekidno? Pa ne znam koliko, možda jedno sedam, osam godina. Samo da i ovo objasnim. Išli smo mi ne samo u restoran "Panos" na godišnje odmore. Ja sam recimo bio u restoranu "Mezalin", pa smo išli u restoran "Bruga". U sve naše objekte smo mi bili, ovaj, menjali godišnje odmore i konobari iz hotela "Višegrad", jer nas bude ljeti oko 22, 23 a u zimskom periodu ne treba nas više od sedam, osam. Znači zamenjujemo godišnje odmore po drugim objektima.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Meni se čini da sam razumeo vaš odgovor ali bi bilo dobro da ipak preciziramo da li ovaj vaš odgovor kažete, razumem da i za vreme, da smatrate da ste zadnjih sedam, osam godina radili u hotelu "Višegrad", po vašem sećanju ali da se jedino dešavalo da u zimskim mesecima zbog toga što bašte ne rade, nije potreba takva i da vi zamenjujete konobare u nekim drugim kafanama dok su na godišnjem odmoru. Je li to bilo vaše objašnjenje?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Sad ja tu da budem tačan, ne mogu vam ništa tačno reći. Normalno da ne mogu tačno da ja sad kažem u kom restoranu, u kojoj godini i tako, koga sam menjao i to. Davno je to bilo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pre nego što vas gospodine Vasiljeviću konkretno pitam za samu svedokinju VG-117, pitaću vas nešto drugo. Obzirom da ste ceo svoj vek proveli kao konobar i radili u mnogim restoranima i kafanama, koliko je bilo uobičajeno ili neuobičajeno i da li se dešavalo da žene, bez obzira na nacionalnost same dolaze u kafanu na ručak ili na piće?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Rijetkost bi bila da žena dođe sama u kafanu na piće ili ručak. Rijetkost. Pogotovo u kafane kao "Panos", "Mezalin", tako u te gradske kafane. Pogotovo tu bi slabo ulazile. Same pogotovu. A ulazile su. Nema ... Mislim neću da kažem da nisu ulazile ali rijetkost bi bila.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li bi, da li bi u takvom slučaju da neka žena dolazi sama, pogotovo ako bi to bilo vrlo često, da tako nešto dobro zapamtite?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja neću reći da VG-117 nisam poslužio nikad. To ne bi, ovaj, bilo korektno, jer ja sam poslužio stotine hiljada ljudi, jel ali ja se nje ne sjećam nikako kao gosta, pogotovo što ona govoril da je često dolazila. Meni nije to u sjećanju, kao čest gost. Ipak znamo ko je čest gost. Nije mi poznata kao čest gost. Ipak češće goste znamo, znate.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi se verovatno sećate gospodine Vasiljeviću da je objašnjavala da je dolazila u restoran "Panos" zbog toga što je to bio restoran koji je najbliži bio pijaci a da je ona prodavala stvari na pijaci i posle dolazila, posle pijace, da ruča u restoranu. Da li ste po vašm sećanju imali takve mušterije kada ste i bili u tom "Panosu", pošto ste i sami rekli da ste ponekad i u njemu radili? Da li je uobičajeno da ljudi ili žene koji prodaju na pijaci posle toga dolaze u vaš restoran? Da li ste to mogli da zapazite?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ne znam, ovaj, ona je to izjavila tako. Meni je sestra ... često ide na pijacu, ja je nikad nisam poslužio kad dođe sa pijace. A mislim, ona tamo proda kilo, dvje kajmaka, dođe da ruča u resatoranu ... Ne znam, to je ona tako izjavila, sad ... Njen je problem da li ide negdje ali ja je se ne sjećam kao gosta, mislim baš nikad da sam je poslužio. Muža joj znam. Muža joj znam. A neću reći da je nikad nisam poslužio. To ne bi bilo korektno, jer ja sam radio 17 godina prije rata.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Nisam ovo sa sestrom najbolje razumeo. Da li je vaša sestra takođe dolazila da prodaje na pijacu. Gde je ona živela? Da li ste to hteli da kažete da je i ona dolazila da prodaje na pijacu i da li je nekad ona svraćala da ruča u restoranu u kom ste bili konobar?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Moja sestra se upravo bavi proizvodnjom ovih poljoprivrednih proizvoda i stalno je na pijaci. U stvari, kod nas je pijaca samo srijedom. Nikad nisam svoju sestru poslužio kad dođe sa pijace ... da bi došla sa pijace da ruča u restoranu, skupo je to, znate. Skupo je to u restoranu za onog seljaka koji proda tako nešto malo da bi ... Ne znam ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Upravo je to moje sledeće pitanje. Znate dobro prilike koje su bile za sve to vreme. Da li su osobe koje su dolazile i prodavale svoju robu na pijaci, mogle da imaju takvu zaradu da bi sebi dozvolile to da plate i ručak u restoranu? Po vašoj, naravno, proceni.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ma ne, stvarno da vam kažem. Pa mnogi od njih idu pješke, ne idu autobusom. Mnogo. Jer on ode na pijacu. Tamo ponese nešto malo, proda. To što skupi kod kuće. Mnogo njih ide po 10 kilometara pješke, mnogo. Jer obično ti ljudi koji na pijacama rade, čuvaju svaki dinar. To ...

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, kada ste rekli da vam nije jasno šta je rako o sestri. Ja, na primer, ništa nisam čuo o sestri. Šta je on po vama rekao govoreći o svojoj sestri.

ADVOKAT DOMAZET: Vaša visosti, ja nisam gledao u transkript tu, da li je prilikom tog prevoda pominjana sestra ali pre nego što sam ponovo to pitanje

postavio, on je rekao da i njegova sestra dolazi na pijacu a da nije nikad mju posluživao kao konobar. I to je otprilike i posle na moje pitanje, koliko se sećam, odgovorio.

SUDIJA HANT: On je sigurno to odgovorio kada ste prvi put postavili to pitanje ali ne znam da li smo kasnije nešto ispustili, pošto nema nigde u transkriptu ništa o tome da je on pominjao svoju sestru pre nego što ste postavili pitanje. Kada ste ga onda pitali da niste razumeli šta je rekao o njoj. Ne znam da li to uopšte bilo bitno. Ako nije, nastavite. Ali ako jeste bitno, molim vas da to ispravite.

ADVOKAT DOMAZET: On jeste pominjao sestru i zbog toga sam ga pitao. Ali mislim da to i nije toliko, ovaj, bitno.

SUDIJA HANT: Hvala vam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A sada ću preći na onaj drugi deo svedočenja svedoka VG-117, koja kaže da je ispred škole "Vuk Karadžić" dana koji kaže, 22. juna 1992. godine, videla vas da dolazite i da sedate za jedn sto i da popisujete stvari? Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam svjedočio, ja sam rekao pred časnim Sudom da sam 14. juna slomio nogu i otišao u bolnicu. Ona je vidjela što nije mogla vidjeti. Odakle joj to, ja ne znam. Nije mogla vidjeti. Ona me nije mogla vidjeti ali eto. Svjedočila je da me je vidjela.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li vi lično mislite da je ona iz onoga što znate, mogla da vas poznaje tako dobro da bi vas prepoznala kao Mitra Vasiljevi?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ... Maloprije sam pomenuo da poznajem njenog muža. Nikad nisam zano da je VG-117 njegova žena. Nikad. Muža joj poznajem. Ne više, jer sa njegovom bratom, oficirom, koga pominju, išao sam u školu. U stvari, on je bio od mene stariji dvije godine. Mislim da je dvije godine bio stariji. Godinu ili dvije. Ja mislim da je dvije. I znam da ve volio popiti. Bio je, ovaj, uvijek je išeo u uniformi od čuvara firmi. Kao, radio je kao stražar u firmi. Njega znam. Ali nisam nikad znao da mu je VG-117 žena dok nije rekla tu. Dok ona to nije posvjedočila. Sad znam o kome se radi, ko joj je muž.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, čini mi se da stidemo skoro do kraja. Ima jedno pitanje koje bih hteo da nađemo. Možda bih ga mogao naći i sam ali hoću da ubrzam stvari. Koje godine je rođen vaš klijent?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja mislim da je 1954. godine, je l' tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET: Da.

SUDIJA HANT: Da li je to u dokaznom materijalu ili je to vaše tumačenje?

ADVOKAT DOMAZET: To je u optužnici vaša visosti.

SUDIJA HANT: U redu. Sad ćemo morati da prekinemo sa radom ali smo uspeli da osiguramo sudnicu za sutra ujutru, tako da nećemo morati da radimo popodne. Koliko mislite da vam je još ostalo?

ADVOKAT DOMAZET: Mislim 20, ne više vaša visosti.

SUDIJA HANT: I ne bih hteo da vas ograničavam gospodine Grum ali koliko vama treba?

TUŽILAC GRUM: Mislim vrlo kratko.

SUDIJA HANT: Znači možda ćemo završiti već sutra pre podne. Bićemo sutra u sudnici broj 3. Počinjemo u 10.00.

Fond za humanitarno pravo

